

Pamatlietas puses

Prasītājas: Jetair NV, BTW–eenheid BTWE Travel4you

Atbildētāja: FOD Financiën

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Rechtbank van eerste aanleg te Brugge* – LESD 49. un 63. panta, Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 26. panta 3. punkta un 28. panta 3. punkta a) apakšpunkta interpretācija – Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 153., 309. un 370. panta interpretācija un spēkā esamība – Īpašs režīms ceļojumu aģentūrām – Pakalpojumu sniegšana, kas ietver vēršanos pie citiem uzņēmējiem ārpus Savienības – Neatbrīvošana – Vienlīdzīgas attieksmes, nodokļu neitralitātes un samērīguma principi

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 28. panta 3. punkts, kā arī Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 370. pants nav pret to, ka dalībvalsts pirms 1978. gada 1. janvāra – Sestās direktīvas 77/388 transponēšanas laikā – ievieš tiesību normu, ar kuru tiktu grozīti pastāvošie tiesību akti, aplikot ar pievienotās vērtības nodokļu ceļojumu aģentūru darījumus, kas saistīti ar ceļojumiem ārpus Eiropas Savienības;
- 2) dalībvalsts nepārkāpj Direktīvas 2006/112 309. pantu, nepielīdzinot ceļojumu aģentūru pakalpojumus, kuri attiecas uz ceļojumiem ārpus Eiropas Savienības, starpnieku darbībām un tomēr turpinot aplikēt šos pakalpojumus ar pievienotās vērtības nodokli, jo tā šos pakalpojumus ar pievienotās vērtības nodokli aplika 1978. gada 1. janvārī;
- 3) ar Direktīvas 2006/112 370. pantu, lasot to kopā ar šīs direktīvas X pielikuma A daļas 4) punktu, netiek pārkāptas Eiropas Savienības tiesības, paredzot dalībvalstīm tiesības izvēlēties turpināt aplikēt ar nodokli ceļojumu aģentūru pakalpojumus, kas saistīti ar ceļojumiem ārpus Eiropas Savienības;
- 4) dalībvalsts nepārkāpj Eiropas Savienības tiesības, it īpaši vienlīdzīgas attieksmes, samērīguma un nodokļu neitralitātes principus, Sestās direktīvas 77/388 26. panta 1. punkta un Direktīvas 2006/112 306. panta izpratnē attiecoties pret ceļojumu aģentūrām citādi nekā pret starpniekiem un paredzot tādu tiesību normu kā 1999. gada 28. novembra Karaļa dekrēts, saskaņā ar kuru tikai ceļojumu aģentūru pakalpojumi, ja tie ir saistīti ar ceļojumiem ārpus Eiropas Savienības, nevis starpnieku pakalpojumi tiek aplikti ar nodokli.

(¹) OV C 86, 23.03.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (*Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Global Trans Lodzhistik OOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna*

(Apvienotās lietas C-29/13 un C-30/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Kopienas Muitas kodekss — 243. un 245. pants — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 181.a pants — Pārsūdzams lēmums — Prasības tiesā nepieņemamība, neiesniedzot iepriekšēju administratīvu sūdzību — Tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips*

(2014/C 135/12)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: Global Trans Lodzhistik OOD

Atbildētājs: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Administrativen sad Sofia-grad* – Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 243. un 245. panta, kā arī Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), 181.a panta 2. punkta interpretācija – Tiesību uz aizstāvību un likumīga spēka principi – Tiesības pārsūdzēt muitas iestādes lēmumu par muitas parāda vēlāku piedziņu, pat gadījumā, ja tas ir minētās iestādes galīgais lēmums – Prasības tiesā nepieņemamība, neiesniedzot iepriekšēju administratīvu sūdzību – Muitas iestādes lēmums, kas pieņemts, pārkāpjot procesuālās prasības – Tiesas pienākums šādā gadījumā izskatīt prasības pieteikumu, neņemot vērā pienākumu vispirms iesniegt administratīvu sūdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) pirmkārt, tāds lēmums kā viens no pamatlietā aplūkotojumiem, ar kuru, pamatojoties uz Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97, 30. panta 2. punkta b) apakšpunktu, tiek grozīta preču muitas vērtība, kā rezultātā deklarētājam tiek paziņots PVN nodokļa uzrēķins, ir pārsūdzams tiesību akts Regulas Nr. 2913/92 243. panta izpratnē. Otrkārt, ņemot vērā vispārējos tiesību uz aizstāvību ievērošanas un *res judicata* principus, minētās Regulas Nr. 2913/92 245. pantam nav pretrunā tādi valsts tiesību akti kā pamatlietā, kuros, lai apstrīdētu muitas iestāžu lēmumus, ir paredzētas divas atsevišķas pārsūdzības procedūras, jo šie tiesību akti nav pretrunā ne līdzvērtības principam, ne efektivitātes principam;
- 2) saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 243. pantu prasības tiesā pieņemamība par lēmumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 3254/94, 181.a panta 2. punktu, nav pakļauta nosacījumam par to, ka iepriekš ir jābūt izmantotām administratīvās pārsūdzības procedūrām, kas pieejamas, lai apstrīdētu šos lēmumus;
- 3) Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 3254/94, 181.a panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pamatojoties uz šo pantu, pieņemts lēmums ir jāuzskata par galīgu un tādu, par kuru var celt tiešo prasību neatkarīgā tiesu iestādē, pat ja tas ir ticis pieņemts, pārkāpjot ieinteresētās personas tiesības tikt uzklausi un izvirzīt iebildumus;
- 4) ja tiek pārkāptas Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 3254/94, 181.a panta 2. punktā paredzētās ieinteresētās personas tiesības tikt uzklausi un izvirzīt iebildumus, valsts tiesai, ņemot vērā tajā izskatāmās lietas īpašos apstākļus un ievērojot līdzvērtības un efektivitātes principus, ir jānosaka, vai tai – gadījumā, ja lēmums, kurš ir ticis pieņemts, pārkāpjot tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, šī iemesla dēļ ir jāatceļ, – ir jālemj par prasību, kas celta par šo lēmumu, vai arī tā var apsvērt šīs lietas nodošanu atpakaļ kompetentajai administratīvajai iestādei.

(¹) OV C 108, 13.4.2013.